

min Mening noget Demoraliserende — for at bruge det samme Udtryk som den høitærede Krigsminister — i, at man paa den ene Side siger, at Fæstningen skal nedlægges, og paa den anden Side fastholder de Indskrænkninger, som ere paabudne ved Lov, alene af Hensyn til Fæstningens Bevarelse, og jeg kan ikke negte, at det er dobbelt demoraliserende, naar Grunden til, at man fastholder dem, alene er den derved at paalægge enkelte Private pecuniaire Offre til Fordeel for Staten. Jeg kan derfor ikke Andet end glæde mig over, at nu en rigtigere Opfattelse har gjort sig gjældende, og jeg kan af fuldt Hjerte slutte mig til den nye § 2, hvorefter de Indskrænkninger, der for Nyborgs Bedkommende vare i Byggefriheden, bortfalde uden nogensomhelst Erstatning, og at alle de Reverser, som ere udstedte derfor, bortfalde. De øvrige Bestemmelser i Lovudkastet give mig ikke Anledning til videre Bemærkninger, alene med Undtagelse af den, der findes i § 4, andet Stykke. Denne Bestemmelse gaaer ud paa, at Gaden og Broen skulle for Fremtiden vedligeholdes i den Stand, hvori de afleveres af Fæstningen. Denne Bestemmelse er, saaledes som den staaer her, ganske vist temmelig urimelig, forsaavidt som det derefter synes at ville blive Tilfældet, at den Myndighed, som Indenrigsministeren ifølge den almindelige Veiløvs Bestemmelser, navnlig i dens § 15, har til at skride ind, naar en Gade eller Vej ikke er i den tilhørlige Stand, skulde bortfalde for Broens og Gadens Bedkommende, saa at der skulde en ny Lov til, hvis man vilde foreskrive, at den skulde være i en anden Stand end den, hvori den afleveres; men da den høitærede Indenrigsminister i Landsstinget har gjort gjældende, at Bestemmelsen ikke burde forstaaes saaledes, og at han vilde ansee sig berettiget til at forstaae den saaledes, at der ikke berøvedes ham Noget af den Myndighed, Veiløven i det Hele giver ham, og da dette ikke har mødt videre Modsigelse, antager jeg ikke, det vil være nødvendigt med Hensyn til dette Punkt at stille noget Endringsforslag. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget.

Müller: Naar man vil foretage et

efter min Mening saa vigtigt Skridt som det at nedlægge en Fæstning, synes det mig, at man maa have meget store og vægtige Grunde dertil, og at det i alt Fald maa have været nøie undersøgt, om det virkelig er rigtigt, forsvarligt og hensigtsmæssigt at gjøre det, i Særdeleshed i en Stat, der udelukkende er indskrænket til at være defensiv. Der kan vistnok svares, at Lovforslaget har været foreslået det andet Thing, er blevet behandlet der osv., — har gjennemgaaet den sædvanlige Turnus — men jeg skjønner ikke, hverken af de Udtalelser, der ere faldne i det andet Thing, af Motiverne eller af nogetsomhelst Andet, at der forud har været foretaget en Undersøgelse, som skulde gaae ud paa at godtgjøre, hvorvidt det var rigtigt at nedlægge denne Fæstning. Jeg finder det urigtigt, at der saaledes ubetinget staaer: „Nyborg Fæstning nedlægges“, og der er i det andet Thing forekommet en meget kort og flygtig Dmtale angaaende dette Punkt. Det hedder nemlig — det er kun et Par Linier —: „Det er ganske vist, at denne Fæstning altid, selv i ældre Tider, kun har havt meget ringe Betydning, og navnlig under de nuværende Forhold, hvor Skyts har modtaget saa store Forbedringer“ — de kaldes Forbedringer — „er den sunket ned til at være et aldeles intetværende Punkt“. Denne Ytring kaster, synes det mig, ikke synderligt Lys over Sagen, thi hvad en Fæstning har været i tidligere Tid, og hvad den nu er, ere to aldeles forskellige Ting. Den kan tidligere have havt en Betydning, som den nu har tabt, men dette gjælder om alle Fæstninger i Europa; der er ikke en eneste Fæstning, som nu har ganske den samme Betydning, den havde, da den blev anlagt, og det gjælder i Særdeleshed med Hensyn til de mindre Fæstninger. Det er en Selvfølge, at man ved Hjælp af det langtrækkende Skyts, hvorpaa man her beraaber sig, og som hovedsagelig skal bidrage til at ødelægge Fæstningerne, kan etablere sine Batterier meget længere ude i Terrainet end tidligere, og at man derfor kan rette ødelæggende Skud mod Fæstningen og dens Værker; dette vide vi Alle, men der er en anden Sag, som det forekommer mig, at man har glemt at